

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacraenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Heripoli, 1663

Reseratio Vigesima Quarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

extra casum necessitatis, tunc autē: non nisi sub conditione, Probabili in tribus ferè casibus: *Primò*, si bonum pœnitentis, causa petendi consilii, solatii vel ob secretum, id rationabiliter exigat. *Secundò*, ut damnum evitetur, ut, ne complex in cognitionem veniat, pœnitens in aliquam aversionem vel damnosam suspicionem confessarii. *Tertio*, in congruā necessitate v. g. quando præceptum aliquod implendum, indulgentia lucranda &c.

RESERATIO VIGESIMA QUARTA.

Hierarchia Jurisdictionis Cristi fideles in obscuro purgatorii carcere detentos, aut post hanc vitam detinendos clarissime

rissimè illustrat, plenè, pleni-
us ac respectivè plenissimè
purgat, purgatos carceri e-
mancipat per solutionem pre-
ti pro debito pœnae temporalis
sive indulgentias ex thesauro
Ecclæ concessas.

EXtat in Ecclesia Dei The-
saurus satisfactionū Chri-
sti & Sanctorum ejus, in quo
abyssus abyssum invocat inter-
minabilem, earum satisfactio-
num applicatione Fidelibus
conceditur indulgentia & re-
missio temporalis pœnæ pro
peccatis alioquin ad ultimum
quadrantem expiandæ, per
potestatem à Christo Hierar-
chis Ecclesiæ datum, quæ de
jure divino plenissimè & pri-
mariò residet in supremo Hie-
rarcharum Capite Alexandro

VII. Et sub ejus directione in
 Episcopis aliisque Hierarchis
 inferioribus, quibus per dele-
 gationem vel commissionem
 papalem competit indulgen-
 tias concedere, aut per Pon-
 tificem concessas Fidelibus
 annunciare. Indulgentiae jux-
 ta varias concessionum for-
 mas aliæ dicuntur *de injunctis*
pœnitentiis, subaudiâ jure vel
 canonibus olim ingungi con-
 suetis, nequaquam iis, quæ in
 foro conscientiæ à sacerdoti-
 bus injunctæ. Hujusmodi de
 injunctis pœnitentiis sunt Se-
 ptena, quadragena, Carena
 &c. Septena dicitur 7. anno-
 rum vel dierum pœnitentia,
 quarena autem sive quadrage-
 na 40. quæ si pro demeriti gra-
 vitate acrior erat ob carenti-

am lecti cibi & similium pri-
vationem carena dicebatur.
Aliæ indulgentiæ simpliciter
dantur; aliæ sub nomine ple-
nariæ, plenioris, plenissimæ,
& ad instar Jubilæi ita dictæ
propter extraordinariam à
censuris, casibus reservatis,
votis &c. absolvendi licen-
tiam, virtute harum tota re-
mittitur pœna ut per se omni-
nò cesseret obligatio explendæ
pœnitentiæ sacramentalis, quâ
satisfactoria est. Aliæ deniqs
sunt temporales sub titulo re-
missionis tertiaræ vel quartæ par-
tis peccatorum. Valor in-
dulgentiarum 40. 100. 1000.
annorum, qui de injunctis pœ-
nitentiis conceduntur est re-
laxatio pœnæ æquivalenter
correspondentis in judicio
Dei.

Dei pœnitentiis illis expressis,
 ut à canone imponuntur, si
 fierent in hoc mundo; curio-
 sius autem investigare, quæ &
 qualis illa sit, est os suum in
 cœlum ponere, nec quidquam
 nisi humanam divinando ge-
 nerat opinandi incertitudi-
 nem. Dato, quod non sit in-
 composibilis absolutio, cum
 solutione, de facto tamen con-
 ceduntur indulgentiæ per se-
 ïam solutionem pretii æqua-
 lis ex thesauro Ecclesiæ mu-
 tuatam, immediate quidem
 pro vivis, pro defunctis, qui
 extra jurisdictionem hierar-
 chicam soli Deo subditi sunt,
 mediately tantum ac quasi se-
 cundariò per viam communi-
 cationis & suffragii, quatenus
 Pontifex vivis concedit indul-
 gen-

gentias cum potestate aut etiam sub conditione eas transferendi in defunctos. Ad licetè imò & ad validè concedendum indulgentias in concedente requiritur auctoritas, in causa pietas, in suscipiente sanctitas, unde necessum est causam indulgentiis proportionari pro portionari pro parte geometricâ, haud enim minus dissonum pro parva causa concedere magnam, quam pro nulla parvam indulgentiam. Si suscipiens pro illo instanti, quo ponitur ultima conditio ad indulgentiam requisita, sit in gratia, sufficit; pro defunctis in statu peccati mortalis indulgentias lucrari, nil impedit. Clausula,
quod lucraturi indulgentias

dc;

94.

Debeant esse *contriti* & *confessi*
etiam justis legem ponit faci-
endæ exomologesis Sacramen-
talis, aliis vero toties, quoties
ante ultimam conditionem
mortali peccato intabescunt,
peccatum inculpabili obli-
vione in cōfessione omisum;
etiam si recordetur ante tem-
pus lucranda indulgentiæ, ef-
fectum remissionis non impe-
dit. Implicat plenariam uno
die bis lucrari; an qui portat
diversa numismata, quorum
singulis non per modum uni-
us, unum v.g. *Pater* & *Ave* pro
indulgentia consequenda an-
nexum est, dicendo istud *Pater*
& *Ave* simul & semel valeat
lucrari indulgentias, decer-
tant Theologi, nobis pars ne-
gans utpote longè probabili-

or,
ordi-
nen
fint
pen-
den-
ro a-
triū
fon-
nē t
rit p
esto
us si
lon
ea
exif
RE
De

or, arridet. Indulgenciarum in die ordinariè non nisi semel obtinentur, & hoc probabiliter, et si fint in perpetuum, quæ tamen pendent ab intentione concedentis. Indulgenciarum pro altero applicari nequeunt ad arbitrii lucrantis, neque opera personalia per tertium expleri, bene tamen realia. Si quis acquirit pro alio bullam Cruciatæ, esto istius alter favoris nescius sit vel amentiæ captus, nihilominus indulgentiarum in ea contentarum particeps existit.

RESERATIO VIGESIMA QVINTA.

*De Jubileo, ejus amplitudine &
vi suspensiva Jubilei respectu
aliorum indulgentiarum.*

Op-